

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 959/2015
13.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног К.Ш., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. С.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 28/14 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 846/15 од 25.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног К.Ш., адв. С.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 28/14 од 20.05.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 846/15 од 25.09.2015. године,.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр. 28/14 од 20.05.2015. године окривљени К.Ш. оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато и време проведено у притвору почев од 29.05.2013. године до 26.07.2013. године. Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног ножа „патент“ са црвеним корицама, док је на основу одредбе члана 262. став 2. ЗКП одлучено да се одлука о трошковима кривичног поступка донесе посебним решењем, а на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 846/15 од 25.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног К.Ш., адв. С.К., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 439. тачка 2) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине правноснажне пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, као и да се на основу члана 488. став 3. ЗКП, одложи извршење казне.

Врховни касациони суд је, у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивања на то у чему се она састоји.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног К.Ш., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, с`тим што не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да су како намера тако и умишљај окривљеног критичном приликом били усмерени само да оштећеног телесно повреди а не и лиши живота, што се утврђује, како то бранилац посебно истиче из чињенице да је оштећеном нанета рана дубине око 1цм, која је лаке природе, да нож о кривљеног није био усмерен ка виталним органима оштећеног, те да је окривљени остављајући нож побегао са лица места, а из којих разлога, сходно члану 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Надаље, у захтеву се наводи да је изрека правноснажне пресуде нејасна и неразумљива, из чега произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, и да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у том делу одбацио као недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног се указује и на повреду одредбе члана 21. и 36. став 1. Устава Републике Србије.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Дакле, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде или угрожавања људских права и слобода (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права и сходно одредби члана 484. ЗКП таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости.

Како окривљени преко свог браниоца уз поднети захтев за заштиту законитости није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости у том делу коме се правноснажне пресуде побијају из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП и указује да је окривљеном повређено право на правично суђење, нема прописани садржај.

С тога је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП, захтев у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**